

## Principes

Iemand zei eens tegen mij : *'Eén principe is beter dan tien loze kreten.'*

Zo'n uitspraak valt best te begrijpen. 'Loos' in de betekenis van nietszeggend, maakt dat die uitroepen zonder inhoud zijn en daardoor waarschijnlijk niet het beoogde effect zullen sorteren. Het hebben van een principe moet daar dus wel ver boven uitstijgen. Ergo, met zijn uitspraak wilde die persoon mij kennelijk duidelijk maken, dat het hebben van principes een goede zaak is.

Het was Oscar Wilde die me echter over deze uitspraak aan het denken zette.

Zijn uitspraak luidt: *'Ik houd meer van mensen dan van principes en ik houd meer van mensen zonder principes dan van wat ook ter wereld.'* Dat is nogal wat! Voor mij een reden eens te onderzoeken hoe dat met mijn eigen principes zit.

Allereerst enkele gangbare definities van een principe:

*Basisbeginsel – beweeggrond van een handeling – bindende grondregel – zelfgekozen regel voor hoe je leeft (bijv. geen vlees eten) – regel waar je je in ieder geval aan wilt houden – levensbeginsel.*

De 'kennisleer' geeft er de volgende definitie aan: *een algemene waarheid, waaruit andere waarheden kunnen worden afgeleid.* En de metafysica zegt erover: *'oergrond, datgene waaruit alle dingen zijn voortgekomen.'*

Met deze definities ben ik aan de slag gegaan.

De principes die ik van mezelf ken, zijn bepalend voor mijn gedrag en mijn manier van denken. Het lijkt wel of ze een draaiboek vormen van waaruit ze me te pas en te onpas aansturen. Daardoor handel en redeneer ik in identieke situaties steeds op dezelfde (vertrouwde) manier. Wat daarbij ook opvalt is, dat dat vrijwel onbewust gebeurt; ik hoef er niet bij of over te denken. In dat kader begrijp ik de uitspraak : *'De meeste mensen houden er alleen principes op na, om zich de moeite van het denken te kunnen besparen.'*

Een ander aspect dat me is opgevallen is, dat principes zowel in mijn voordeel als in mijn nadeel kunnen uitpakken.

In de eerste plaats wil ik graag dit laatste met een voorbeeld verduidelijken. Met de paplepel heb ik ingegoten gekregen, dat je voor een afspraak nooit te laat moet komen. Om dat te voorkomen, vergewiste ik me vooraf al van alles wat dat 'nobele' streven in de weg kon staan. Wanneer het me dan tóch overkwam, dan waren er duizend-en-een excuses voor nodig om te voorkomen dat mijn 'imago' een deuk zou oplopen. Impliciet had dit principe ook tot gevolg dat ik bij de gedachte alleen al, dat het me zou kunnen overkomen, onrustig begon te worden en mijn humeur tot onder het vriespunt daalde. Deze ervaring was voor mij het bewijs, dat het naleven van een principe in mijn nadeel kan uitwerken. Die ontdekking bracht B. Franklin er waarschijnlijk toe te stellen: *'In het leven van een man komt een moment dat hij boven zijn principes uit moet stijgen.'* Voor mij klinkt hierin de oproep door: *'Drop your principles' – toon je 'emotioneel volwassen'.*

Door aan deze oproep gehoor te geven, beweeg ik mij automatisch naar de andere, positieve kant van principes. Voor een voorbeeld die deze zijde belicht, ben ik geneigd te leunen op de definitie die de kennisleer ervan geeft: *een algemene waarheid, waaruit andere waarheden kunnen worden afgeleid.* Zo kan ik het principe huldigen, dat mijn streven moet zijn om op geen enkel niveau (fysiek, verbaal, mentaal) geweld te gebruiken. Aangezien 'geweldloosheid' zelf een positieve energie in zich draagt, word ik als het ware door het naleven van zo'n principe door die energie gevoed.

Door zo te redeneren wordt de uitspraak van W.B. Yeats begrijpelijk: *'Een heer is een man wiens principes niets te maken hebben met zijn persoonlijke noden en zijn persoonlijk succes.'*

Met andere woorden: als principes hun oorsprong vinden in de 'oergrond', waar de metafysica het over heeft, dan hebben zij hun wortels in universele kwaliteiten en waarden. Deze staan los van mij, als persoon, terwijl ze mij daarentegen ook nodig hebben om tot uitdrukking te kunnen worden gebracht. Andere voorbeelden van deze kwaliteiten en waarden zijn vriendelijkheid, oprechtheid en vrijgevigheid. Het naleven van dit soort principes, die vanuit het AL via ons Hogere Zelf ons bestaan in vloeien, maakt het voor ons mogelijk terug te keren naar en in verbinding te komen met de bron van waaruit alles voortkomt en waarin uiteindelijk alles weer terugkeert.

Vanuit die betekenisgeving wil ik er de rest van mijn leven best nog wel wat principes op nahouden.